

VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 27. august 2021

Sag BS-39229/2020-VLR
(9. afdeling)

A
(advokat Klaus Therkildsen)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen
(advokat Sebastian Christopher Wilk)

Retten i Horsens har den 29. september 2020 afsagt dom i 1. instans (sag BS-1012/2016-HRS).

Landsdommerne Henrik Bjørnager Nielsen, Helle Krogager Rasmussen og Joen Sode (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande mv.

Appellanten, A, har nedlagt påstand om, at indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, tilpligtes at anerkende, at hun i forbindelse med blokadeanlæggelsen den 20. juni 2013 på Behandlingssted 1 er berettiget til godtgørelse for varigt mén efter KEL § 19, stk. 1, og § 20, stk. 1, nr. 4.

Indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, har påstået dommen stadfæstet, subsidiært hjemvisning.

A's påstand 1 og 3 for byretten er ikke gentaget for landsretten. For landsretten angår sagen derfor alene A's påstand 2 for byretten. Denne påstand er under hovedforhandlingen for landsretten præciseret,

således at det udtrykkeligt fremgår, at påstanden alene angår godtgørelse for varigt mén, og at der henvises til lovens § 20, stk. 1, nr. 4.

A har retshjælpsdækning og opfylder de økonomiske betingelser for fri proces.

Supplerende sagsfremstilling

Der er under ankesagen indhentet supplerende vejledende udtalelse af 3. marts 2021 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

"...

Vi har fastsat méngraden overensstemmelse med Retslægerådets besvarelse, og henviser særligt til besvarelse af spørgsmål 2, 4 og B, som er gengivet i tidligere fremsendte udtalelse.

Vi vurderede i tråd med Retslægerådets besvarelse, at der som følge af blokadeanlæggelse i forbindelse med operation den 20. juni 2013 tilkom føleændringer.

Vi er opmærksomme på, at der i svar på spørgsmål 2 alene specifikt er henvist til føleændringer på venstre side. Der er dog i svar på spørgsmål 4 anført

'Generne på højre side angives at være uændrede. Føleforstyrrelserne må forklares ved bedøvelsen eller blokadeproceduren.'

Vi finder således at Retslægerådets besvarelse samlet set understøtter, at der i forbindelse med blokadeanlæggelse i juni 2013 skete en nerveskade som forklarer føleændringerne på højre side.

Det bemærkes, at der i starten er beskrevet føleændringer på begge sider, herunder i neurologisk speciallægeerklæring fra december 2014 og neurologisk speciallægeerklæring fra januar.

I ortopædkirurgisk speciallægeerklæring fra december 2015 er der imidlertid alene beskrevet gener på højre side. Generne på venstre side vurderes derfor at være svundet.

I den tidligere fremsendte udtalelse står der fejlagtigt, at vi på baggrund af Retslægerådets besvarelse mener føleændringerne stammer fra blokadeanlæggelse i forbindelse med operation den 28. april 2014. Der skulle dog have været henvist til datoen 20. juni 2013.

I vores udtalelse er der henvist til begge datoer, idet sagen omhandler begge datoer. Der er dog ifølge Retslægerådet alene påført en patientskade i forbindelse med indgreb i 2013.
..."

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ved afgørelse af 30. oktober 2015 har Ankenævnet for Patienterstatningen anerkendt, at A ved den blokadeanlæggelse hun modtog på Behandlingssted 1 i X den 20. juni 2013, blev påført en erstatningsberettigende skade i form af nervepåvirkning med føletab og smerter i venstre lår til følge. Ankenævnet for Patienterstatningen har samtidig fundet, at A ikke er berettiget til erstatning, idet det samlede krav ikke overstiger 10.000 kr., jf. den dagældende lov om erstatning efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 24, stk. 2. Af begrundelsen for afgørelsen fremgår, at Ankenævnet for Patienterstatningen har vurderet, at A's varige mén som følge af behandlingsskaden ikke overstiger fem procent. For at tilsidesætte ankenævnets afgørelse skal der foreligge et sikkert grundlag, og bevisbyrden herfor påhviler A.

Retslægerådet har ved besvarelsen af spørgsmål 2 udtalt, at der efter operationen og blokadeanlæggelsen den 20. juni 2013 er beskrevet smerter i specielt højre hofte som før operationen, og at der klagedes over føleændring på venstre lår. Ved besvarelsen af spørgsmål 4 om, hvorvidt operationen og blokadeanlæggelsen har medført en forværring af A's gener, har Retslægerådet udtalt, at generne på højre side må angives at være uændrede, og at føleforstyrrelserne må forklares ved bedøvelsen eller blokadeproceduren. Ved besvarelsen af spørgsmål 9 har Retslægerådet udtalt, at de smerter i højre hofte, der er omtalt i besvarelsen af spørgsmål 8, må tilskrives tilstanden før de operative indgreb, men den direkte årsag er dubio, eftersom fjernelsen af skruerne gange 2 og operativ korrektion af dysplasien ingen effekt havde. Ved besvarelsen af spørgsmål F har Retslægerådet udtalt, at der i bilag 13, der er erklæringen af 1. december 2015 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi, overlæge B, ikke anføres føleforstyrrelser på venstre side, og at påvirkningen af nervus cutaneus femoris lateralis derfor må være ophørt.

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelser af 9. juli 2019 og 3. marts 2021 fremgår, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved inddragelse af Retslægerådets erklæring har vurderet, at A ved patientskaden som følge af blokadeanlæggelsen den 20. juni 2013 er påført et varigt mén på 5 procent for højresidige føleændringer inklusive smerter. Det fremgår, at Ar-

bejdsmarkedets Erhvervssikring alene har fastsat mén for føleændringer på højre side, idet det er vurderet, at føleændringerne på venstre side er svundet, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder, at Retslægerådets besvarelse samlet set understøtter, at der i forbindelse med blokadeanlæggelsen i juni 2013 skete en nerveskade, som forklarer føleændringerne på højre side.

Retslægerådets udtalelse må forstås således, at A ved blokade-anlæggelsen blev påført gener i form af føleforstyrrelser i venstre lår, hvorimod der ikke blev påført højresidige føleændringer. Der er herefter en forskel i Retslægerådets vurdering af årssagssagssammenhængen og den årsagssammenhæng, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har lagt til grund ved sin vurdering. Da denne forskel hovedsageligt angår spørgsmål af lægefaglig karakter, må Retslægerådets vurdering lægges til grund.

Herefter og efter bevisførelsen i øvrigt har A ikke godtgjort, at der foreligger det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Ankenævnet for Patienterstatningens vurdering af, at hun ved den anerkendte patientskade ikke er påført et varigt mén, der berettiger til erstatning.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal A i sagsomkostninger for landsretten betale 20.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen. Beløbet er til udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A inden 14 dage betale 20.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen. Beløbet forrentes efter rente-lovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 27-08-2021 kl. 10:00
Modtagere: Appellant A, Indstævnte Ankenævnet for
Patienterstatningen